

BMC Records

BMC CD 270

Rozsnyói Péter: Serenity Prayer

A veszprémi születésű zongorista-zeneszerző azon képzett muzikusok közé tartozik, akiknek műveltsége nem áll meg egy stílus alapos ismereténél. Rozsnyói Péter a jazz mellett a klasszikus zenének, különösen a Bach-játéknak is mestere. Oláh Kálmán mentorálása alatt végezte a Zeneakadémiát, s két triólemezt elkészítése után (méltó módon) érkezett mérföldkönek számító szólólemeze, a Serenity Prayer életre hívásához. A túlnyomórészt saját anyagból (egy kompozíció és öt improvizáció) álló albumon helyet kapott egy-egy Cole Porter, George Gershwin és Jimmy Van Heusen szerzemény is. A felvétel a BMC házában készült egy koncert keretében. A lemez egészére jellemző az intimitás és az őszinte, szentimentális hangvétel. Rozsnyói saját darabjaiban a muzikus klasszikus és jazz szókincsének szintézisét tapasztalhatjuk meg ízléses szólamvezetésekkel és kreatív, ihletett dallam-, harmónia- és formaalkotás által. A zenei pulzusban is elasztikusan (és ugyanakkor pontosan) mozgó zongorista organikus módon fuzionálja a stílusok egyes jegyeit, s tisztán vezető balkeze teljesen szabadon közlekedik a modális kíséret, a swing-lüktetés és a groove hangvétel között. Mindannyiszor adekvátan prezentálva azt a játékmódot, mely illő az adott zenei szituációban. Improvizált témái melodikusak és fülbemászóak, a giccs teljes mellőzésével. Harmóniai és az azokon táncoló dallamok összhatása izgalmas, de nem erőltetett, s az out-játék (ami egyébként visszafogott mennyiségben fordul elő) sokszor csak orgonapont-szerű funkcióban jelenik meg, vagy egy-két, igen ízlésesen elhelyezett dallamhang formájában, így az öncélúság gyanúja sem merül fel a lemez egyetlen barázdájában sem. A standard-anyag jó arányban hangsúlyozza a zongorista tradicionális jazz-készségeit: témái és szólói egyediek, s eközben nincs szükségük arra, hogy extremitásokba bocsátkozzanak. A pontos és lüktető time szépen viszi a hátán a jó szájízzel elhelyezett alterációkat, emellett az időnként előtérbe kerülő akkordstruktúrák a balkézben érdekfeszítővé teszik a jazzklasszikusokat a modern jazz kedvelői és a swing vagy a Broadway zenei kultúrájának fogyasztói számára is. Rozsnyói Péter ismét egy elismerésre méltó munkát tett le az asztalra, tovább gazdagítva ezzel a magyar jazz értékes tárházát.

Pázmándi Gergely